

XXIV.

Undertegnede Bestyrelse for „Foreningen af Toldembedsmænd, stiftet 25de September 1904“ tillader sig herved med Henhold til de Samtaler, som Bestyrelsens Næstformand har havt den Ære at have med den høje Lønningskommissions Formand, Hr. Departementschef Schlicktkrull og med Hr. Overtoldinspektør Weibel, i Ærbødighed at henvende sig til den høje Kommission for mulig at søge udvirket en Forbedring af de overordnede Toldembedsmænds Lønningsvilkaar.

I denne Anledning skal man først fremsende Genpart af det af Foreningens Bestyrelse i Marts 1905 til Finansministeriet indgivne Andragende om en saadan Lønningsforbedring, hvilket Andragende i Korthed gaar ud paa at:

Lønningen for Embedsmænd i 1ste Lønningsklasse forhøjes med 400 Kr. aarlig;

Toldkontrollørerne af 4de Lønningsklasse med og uden Oppebørsel oprykkes i 3die Lønningsklasse med 2,200 Kr. i aarlig Lønning;

Alderstillægene for 1ste—3die Lønningsklasse forhøjes med 100 Kr. aarlig;

Ancienniteten til Alderstillægs Beregning medtages med Halvdelen ved Oprykning fra en Klasse til den følgende indenfor Toldvæsenets 4 Lønningsklasser — ved Oprykning fra 4de til 2den eller 1ste Klasse eller fra 3die til 1ste Klasse dog kun med Fjerdedelen; og at forskellige Toldvæsenets Embedsmænd tillagte Vederlag m. v. maa blive medregnede ved Pensionsberegning i Henhold til Pensionslovens § 5, Punkt 1 eller Punkt 3.

Idet man iøvrigt skal tillade sig at henvise til nævnte Andragende og de deri fremsatte Betragtninger, skal man endvidere fremkomme med følgende Bemærkninger:

Naar „Foreningen af Toldembedsmænd“ havde haabet hos det høje Finansministerium at finde en gunstig Modtagelse af et Andragende om nogen Lønningsforbedring for Toldvæsenets overordnede Embedsmænd, var det særlig, fordi der saavel for de underordnede Toldfunktionærer som for de overordnede Embedsmænd i Post-, Telegraf- og Jernbane-Etaten i de senere Aar var emaneret Lønningslove, der havde medført forbedrede Lønningsvilkaar for de nævnte Statsfunktionærer, medens derimod Toldvæsenets overordnede Embedsmænd, som endnu i det væsentligste lønnes efter Lov af 2den Juli 1880, ikke siden denne Lovs Emanation have erholdt nogen Lønningsforbedring af Betydning. Og heller ikke ved den nævnte Lov blev der givet Toldvæsenets overordnede Embedsmænd nogen synderlig Forbedring i Lønningsvilkaar, idet det i Hovedsagen er Lønningerne fra 1870, der ere gentagne i Loven af 1880, saa at Toldembederne — de noget forbedrede Alderstillægsvilkaar tage i Betragtning — i Virkeligheden kun ere lønnet med gennemsnitlig nogle faa Hundrede Kroner mere end for over 35 Aar siden. Og i dette Tidsrum ere, som det ikke vil være nødvendigt nærmere at paapege, alle Penge- og Værdiforhold, alle Krav til Livsførelsen gennemgaaede saa store Forandringer, alle Udgifter til de vigtigste Livsfornødenheder, til Skoleundervisning, Skatter o. s. v. stegne saa meget, at de Vilkaar, hvor under Toldvæsenets overordnede Embedsmænd nu til Dags leve, ere — sammenlignede med Levefoden for den Del af Borgere, som man nærmest maa jævnstille sig med — langt mere beskedne end i tidligere Tid. Med Hensyn til Udgifternes Stigning skal her kun eksempelvis anføres, at Kommuneskatterne i Provinserne i de sidste 25 Aar saa godt som overalt ere stegne stærkt, mange Steder over 100 pCt., særlig efter at der efter de nye Skattelove til pensionsgivende Indtægt kan ske et Tillæg og i visse Tilfælde yderligere kan foretages Tillæg til Indtægten af indtil 25 pCt., og hertil kommer desuden Indkomstskatten til Staten, der jo er en direkte Indtægsforringelse for Embedsmændene.

Naar „Foreningen af Toldembedsmænd“ dog ikke androg om nogen stærkere Forhøjelse af Lønningerne, var det begrundet i, at man forment, at et Andragende som det indsendte, der ikke berørte de egentlige Lønninger, men kun tog Sigte paa Alderstillæget, under de forhaandenværende Forhold havde bedst Udsigt til at føre til et gunstigt Resultat, som, medens det for Statskassen